

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

Własność Nieruchoma w Poznaniu. Roczne Walne Zebranie Tow. Właśc. Domów i
Nieruchomości

Źródło:

Miasto Polskie Rocznik 13 1937 nr 20, strony 166-167

Artykuł zdigitalizowany i udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt.
„Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39«
H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

Własność Nieruchoma w Poznaniu

Roczne Walne Zebranie Tow. Własc. Domów i Nieruchomości

Dn. 16 kwietnia 1937 r. odbyło się w Poznaniu Walne Roczne Zebranie członków Tow. Własc. Domów i Gruntów w Poznaniu.

Prezes p. Małkiewicz zagałę zebranie, witając licznie zebranych. Porządek dzienny oraz odczytany przez sekretarza, p. Mikołajewskiego protokół z ostatniego zebrania członków przyjęto bez zmian.

W obszernym sprawozdaniu z działalności Zarządu ubiegłego roku p. Prezes zaznaczył na wstępie, iż mimo twierdzenia miarodajnych czynników gospodarczych, że sytuacja gospodarcza się polepszyła, trzeba podkreślić, że poprawa nie odnosi się do warstwy własności nieruchomości miejskiej; przeciwnie — faktem jest, że sytuacja gospodarcza właścicieli domów pogorszyła się znacznie przez stałe podwyższanie podatków i opłat miejskich, przez moratorium mieszkaniowe dla bezrobotnych, korzystających już od szeregu lat z bezpłatnych mieszkań oraz z powodu znacznego pogorszenia płatności komornego. Pomimo to Związek Miast wystąpił z nowymi projektami podatkowymi, które częściowo znalazły poparcie Rządu, jak wprowadzenie we wszystkich miastach podatku drogowego, rozszerzenie podstawy wymiaru dodatku do podatku od nieruchomości z 7% do 12%, wprowadzenie podatku miejskiego od placów niezabudowanych oraz podatku od przyrostu wartości.

W sprawie zmiany opłaty kanałowej, która przynosi dla licznych właścicieli domów podwyżkę o 200, do 400% i wyżej od dotychczasowej opłaty, wniesiono skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, która wypadła negatywnie, jednakże zaskarżono ze strony Towarzystwa to orzeczenie do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Warszawie. Częściowo korzystną zmianę przepisów o opłacie kanałowej osiągnięto o tyle, że o ile są w domu 2 i więcej wodomierzy, oblicza się opłatę od ogólnej ilości zużytej wody, a nie od każdego pojedynczego wodomierza, wykazującego zużycie wody.

Tak samo uważane jest za nieuzasadnione pobieranie przez Magistrat opłaty za zwózkę zmiotów z ulicy. W tej kwestii wnoszą członkowie sprzeciw do Magistratu, a po otrzymaniu ewent. odmownej odpowiedzi wnoszą, jak przy opłacie kanałowej, skargę do Wojewódzkiego Sądu Adm. Żywimy nadzieję, że z chwilą wznowienia Rady Miejskiej nastąpi radykalna zmiana w tych opłatach.

Ponieważ umowa zbiorowa między właścicielami domów i dozorcami domowymi nie została wypowiedziana, obowiązują nadal dotychczasowe stawki wynagrodzenia.

W sprawie opłat stemplowych, wskutek stałych interwencji z naszej strony w Min. Skarbu, nastąpiły pewne zmiany dla nas korzystne, chociaż nie w tej mierze, jak się tego domagaliśmy. P. Cofta, który w tej sprawie interweniował u naczelnika wydziału w Min. Skarbu p. Rosenkranza, wygłosił na ten temat referat na jednym z ostatnich zebrań członków, zwracając uwagę na zniesienie przymusu ostemplowania starych kontraktów, wystawionych jeszcze w markach.

Taryfa kominiarska została obniżona około 20 — 25%. Jeżeli mimo to niektórzy kominiarze nie stosują się do tego, to zapłatę należy uzależnić od wręczenia właścicielowi domu przez kominiarza książki kontrolnej, w której kominiarz winien wpisać sposób obliczenia w porze zimowej i letniej. W spornych wypadkach zaleca się zasięgnąć informacji w biurze.

Dzięki naszym zabiegom udało się przeprowadzić korzystne zmiany w Ustawie o Ochr. Lok., wyłączając z pod Ustawy lokale handlowo - przemysłowe, zaliczone do III kategorii handlowej oraz wszystkie mieszkania, zmieniające lokatora po 1 stycznia 1938 r.

We wrześniu ub. roku odbył się w Warszawie Międzynarodowy Kongres Własności Nieruchomej Miejskiej; brali w nim udział liczni delegaci z innych państw oraz Minister Sprawiedliwości, jako zastępca Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Liczni właściciele domów nie doceniają należycie współpracy z L. O. P. P. We własnym interesie właściciele, względnie administratorzy domów winni przejąć funkcje komendantów posterunków domowych, aby zapobiec nominacji komendanta przez L. O. P. P., który w razie wojny, będzie miał obszerne kompetencje. Formularze „Charakterystyka budynku” pomocnicze dla L. O. P. P. można odebrać w biurze Towarzystwa i po wypełnieniu oddać je w biurze L. O. P. P.

W sprawie zapłaty komornego za mieszkania przez bezrobotnych, Związek Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej czyni stałe wysiłki, celem uregulowania tej sprawy, gdyż jest to stan nienormalny, aby wyłącznie jedna tylko warstwa społeczeństwa ponosiła same te ciężary, które doprowadzają właścicieli domów z małymi mieszkaniami do zupełnej ruiny.

W sprawie długów hipotecznych rozważa się możliwości w Min. Skarbu, aby długi mogły być skonwertowane na listy zastawne Miejskich Towarzystw Kredytowych na dogodniejszych warunkach.

Przeciw przejściu wycieru kominów przez gminy, wypowiedział się nasz Związek, gdyż z doświadczenia wiemy, że wycier kominów przez Magistraty, stanowiłby nowe intratne źródło dochodu dla samorządów i tym samym znaczne podwyższenie obecnej taryfy kominiarskiej.

W kwestii przyspieszenia terminów w sprawach eksmisyjnych, utworzono w tutejszym Sądzie Grodzkim osobny wydział (XI) dla tych spraw.

W sprawie utworzenia Izby Własności Nieruchomej Miejskiej proponowano ze strony Rządu przyłączenie reprezentacji własności nieruchomości miejskiej do Izby Przemysłowo - Handlowej. Związek nasz wypowiedział się przeciw tej propozycji, gdyż działalność Izby Przemysłowo - Handlowej jest zupełnie odrębna od zadań własności nieruchomości miejskiej.

Spółdzielnia Kredytowa przy Towarzystwie rozwija się coraz pomyślniej — i w interesie właścicieli domów, wszyscy właściciele powinni przystąpić do niej, celem stworzenia silnej instytucji finansowej, umożliwiającej w obecnych krytycznych stosunkach i na przyszłość dojście kredytów do rąk własności nieruchomości miejskiej w większej mierze, niż dotychczas.

Liczni właściciele domów nie są jeszcze członkami Towarzystwa i obowiązkiem każdego członka winno być zwerbowanie luzem idących właścicieli domów, wyjaśniając im, że robotnik, rzemieślnik, kupiec, urzędnik itd. organizują się w związkach, gdyż świadomi są tego, że pojedynczy osobnik będzie w dążnościach o poprawę bytu bezsilny i że tylko zwarta masa ma widoki powodzenia. Tego zrozumienia nie mają jeszcze w pożądaną miarę właściciele domów! Na zakończenie Prezes dziękuje członkom Towarzystwa za wzorowe płacenie składek, co umożliwiło działalność Zarządu, składa też podziękowanie kolegom w Zarządzie i Radzie za gorliwą i harmonijną współpracę oraz podziękowanie personelowi biura za należyte spełnianie swych obowiązków.

Huczne oklaski były wyrazem uznania pracy Zarządu i jego prezesa.

Ze sprawozdania sekretarza, p. Mikołajewskiego wynika, że Zarząd i Rada Pomocnicza były bardzo czynne, gdyż poza plenarnymi zebraniem członków oraz licznymi delegacjami u władz i miarodajnych czynników odbyło się 20 zebrań Zarządu i Rady Pomocniczej. Liczba członków, wynosząca w końcu 1936 r. 1456, wzrosła 1 stycznia 1937 r. na 1509. Biuro załatwiło w ubiegłym roku 4191 nadeszłych i wysłanych aktów korespondencji.

Skarbnik, p. Latowski odczytuje sprawozdanie kasowe, które na sali członkom rozdano i stan majątkowy, wykazujący majątek Towarzystwa w wysokości 41.721,19 zł.

P. Wenczek w imieniu Komisji Rewizyjnej oświadcza, że zbadano księgę kasową i dowody kasowe, będące w należytym porządku i że wobec tego Komisja Rewizyjna wnosi o udzielenie pokwitowania Zarządowi.

W dyskusji nad sprawozdaniem zabiera głos p. Dr. Grochowski, wyrażając gorące uznanie dla pracy związkowej p. Prezesa i Zarządu i omawia sprawę lokaty papierów wartościowych Towarzystwa.

P. Cofta wyjaśnia, że właściciele domów, którzy w ubiegłym roku zapłacili rachunki za reparacje wodomierzy, są wolni od opłaty ryczałtowej do 1 kwietnia 1938 r.

P. Sibilski podkreśla konieczność jak największej współpracy z prasą i uważa za pożądaną podkreślanie przy każdej nadarzającej się sposobności naszych zadań gospodarczych, dalej przypomina obowiązek płacenia składki na pomoc zimową i F. O. N. o ile tego dotychczas nie uczyniono.

P. Kasprowicz życzy sobie zwrócenia uwagi na zjeździe w W-wie na różnicę wysokości komornego w naszej dzielnicy w stosunku do innych dzielnic.

Przedstawiciel „Concordii” omawia sprawę opłacania komornego przez gminy za osoby, pobierające niską rentę, nie płacące komornego.

Prezes wyjaśnia, że Zarząd w memoriałach i konferencjach z czynnikami miarodajnymi stale podkreśla istniejącą różnicę w stawkach komornego naszej dzielnicy oraz inne różnice strukturalne.

Zebrani jednomyślnie udzielają pokwitowania Zarządowi.

Przy wyborach Zarządu, Rady Pomocniczej i Komisji Rewizyjnej wybrano przez akklamację następujących członków:

Zarząd: pp.: Józef Małkiewicz — prezes, Wiktor Gładysz — v.-prezes, Leon Latowski — skarbnik, Stefan Mikołajewski — sekretarz, Dr. Franciszek Bubiński — zastępca skarbnika.

Rada Pomocnicza: pp.: Stanisław Cofta, Feliks Godlewski, Józef Goebel, Ignacy Liczbiński, Kazimierz Łodi, Jan Napieralski, Mikołaj Osada, Józef Sibilski, Jan Słomiński i Władysław Stachowiak.

Komisja Rewizyjna: pp.: Stanisław Filipowski, Władysław Wenczek, Bernard Kasprowicz.

Przyjęto rezolucję, wypowiadającą się przeciw projektowanym nowym obciążeniom podatkowym i opłatom komunalnym, wzywając delegatów, uczestniczących w Nadzwyczajnym Zjeździe Własności Nieruchomej Miejskiej, do energicznego wystąpienia w tej sprawie. Równocześnie rezolucja domaga się restytucji Rady Miejskiej, jako czynnika uchwalającego statuty miejskie i kontrolującego miejską gospodarkę w Poznaniu.

W wolnych głosach w rozmaitych sprawach zabierali głos pp. Dr. Grochowski, Sibilski, Wojciechowski i inni.

Zebranie zakończono o godz. 9 m. 15 wieczorem.

XI Międzynarodowy Kongres Własności Nieruchomej Miejskiej

XI Kongres Międzynarodowy na zaproszenie Związku własności miejskiej Francji, przyjętym przez Komitet Wykonawczy Międzynarodowego Związku, odbędzie się w Paryżu.

Pierwotnie Kongres miał odbyć się w początku czerwca, ale wobec opóźnienia prac wystawowych, termin Kongresu został również przesunięty na 20 — 27 czerwca.

Niezwłocznie po otrzymaniu szczegółowego programu Kongresu zakomunikujemy go naszym czytelnikom.

Temat obrad Kongresu został ustalony na posiedzeniu Komitetu Wykonawczego Międzynarodowego Związku, które miało miejsce w marcu b. r. w Rzymie.

Tym razem zamiast kilku tematów, które były rozdzielane na poszczególne komisje, wyznaczono tylko

jeden, a mianowicie: Prawo własności prywatnej i ewolucje, którym podlegało w rozwoju dziejowym.

Komitet Wykonawczy uważał, że w okresie krzyżowania się tytu sprzecznych poglądów na zasady polityki ekonomicznej, w okresie zawziętej walki, prowadzonej przez komunizm z gospodarką, opartą na własności prywatnej, jest niezbędnym stwierdzenie jej doniosłości dla rozwoju i dobrobytu narodów.

Referat generalny został powierzony dr. Charles Ramarony, prezesowi Związku własności miejskiej Francji, którego polska własność miejska poznała jako świetnego referenta sprawy mieszkań dla bezrobotnych na Kongresie w Warszawie.

Oprócz dr. Ramarony ma zabrać głos w dyskusji wielu wybitnych prawników i ekonomistów, oraz przedstawiciele Związków własności miejskiej, którzy wezmą udział w Kongresie.